

[Statsministeren.]

på, at byggeindustrien har været hårdere ramt end de fleste andre erhverv under konjunkturtillageslaget. Et centralt punkt er derfor, at boligforligets målsætning om opførelse af 40.000 lejligheder årligt bør nås. Efter de senere års stærke udsving i byggeriet er det åbenbart, at kræfterne må samles om at sikre styring og en mere rolig rytme i byggeriet.

For det tredje: vi må også bestræbe os på at sikre en rolig udvikling i den offentlige sektor. Et vigtigt punkt i forliget er derfor også aftalen om iværksættelse af besparelser i de kommende tre finansår. Regeringen er gået i gang med en planlægning af, hvorledes besparelserne bedst kan realiseres, således at man som aftalt kan nå op på samlede besparelser på mindst 2,5 mia kr. i 1978-79.

Vi får med denne aftale tid og mulighed for at arbejde med besparelsesforslag på længere sigt. Derfor skulle man i højere grad end hidtil kunne nå frem til en jævn og for alle parter mere rimelig fordeling af de nødvendige besparelser.

Regeringen vil i videst muligt omfang søge besparelserne for 1976-77 indarbejdet i finanslovsforslaget. Ved udformningen af forslagene vil vi lægge afgørende vægt på beskæftigelsesmæssige hensyn.

Kommunerne må indtage en fremtrædende plads i debatten om størrelsen og prioriteringen af de offentlige udgifter. Siden kommunalreformen er der sket en vidtgående decentralisering af offentlige opgaver. Det gælder bl. a. inden for vejvæsen, undervisning, sundhedsvæsen og forsorg, senest i kraft af den sociale bistandslov, der træder i kraft den 1. april 1976. Fra samme dato overgår ligeledes statshospitalerne til kommunerne. Der er ved denne omlægning sket en meget betydningsfuld styrkelse af det lokale demokrati.

En sådan udvikling forpligter. Regeringen er derfor tilfreds med, at kommunerne har

forståelse for det større ansvar, som de nu har fået overdraget. Under disse nye vilkår er det overmåde vigtigt, at der består et åbent og effektivt samarbejde mellem staten og kommunerne om den offentlige sektors placering i samfundsøkonomien.

Forligets bestemmelser om besparelser har også det sigte at skabe grundlag for lettelser af indkomstbeskatningen i 1977 og 1978. Omfanget af disse lettelser og den måde, de skal gennemføres på, vil dog bero på, hvorledes den samlede økonomiske situation udvikler sig.

Under det videre arbejde med beskatningsreglerne lægger regeringen afgørende vægt på, at skattebyrden fordeles efter evne. Derfor bør de fradrag, som ikke er knyttet til indkomstens erhvervelse, have samme værdi uanset indkomsten. Der vil derfor blive fremsat forslag om fradrag i skat i stedet for fradrag i indkomsten. Regeringen vil endvidere genfremsætte forslaget om skattefrihed for sociale pensioner og for transbestemte sociale ydelser.

Regeringen har herudover med henblik på en tiltrængt forenkling af skattelovgivningen arbejdet med problemet om sanering af fradragene. Da dette vil kunne bane vejen frem mod en endelig kildebeskatning af almindelige lønindtægter, har regeringen besluttet at nedsætte et udvalg, der vil få til opgave at fremlægge forslag til en samlet løsning af disse problemer. Udvalget skal desuden udarbejde tidssvarende regler for beskatning af indtægter af selvstændig erhvervsvirksomhed og af renteindtægter. Udvalgsarbejdet skal tilrettelægges, så de skattelettelser, der kan skabes basis for i 1977, kan indpasses i en langsigtet målsætning.

Der er i forliget og også ved andre lovgivningsinitiativer lagt afgørende vægt på at ruste industrien til at drage nytte af den forventede konjunkturoppgang.

Lad mig pege på den øgede bistand til